

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział - Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych w składzie:

Przewodniczący: **SSO Jadwiga Smołucha**
Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Ziomek-
Wawryniuk

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2013 r. w Warszawie
na rozprawie
sprawy z powództwa **DP GmbH w L (Niemcy)**
przeciwko **B.S.**

o ochronę praw z rejestracji znaków towarowych i wzorów Wspólnoty
orzeka:

- I. nakazuje B. S. wydanie DP GmbH w L (Niemcy) bezpodstawnie uzyskanych korzyści w kwocie 195 974,86 (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt cztery 86/100) zł
- II. oddala powództwo o zwrot bezpodstawnie uzyskanych korzyści w pozostałej części
- III. obciąża B.S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotą 9 810 (dziewięć tysięcy osiemset dziesięć) zł tytułem niewiszczonej części opłaty od pozwu dotyczącej roszczenia pieniężnego
- IV. zasądza od B.S. na rzecz DP GmbH w L (Niemcy) 11 155,72 (jedenastcie tysięcy sto pięćdziesiąt pięć 72/100) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Jadwiga Smołucha

Uzasadnienie

W pozwie złożonym 7 kwietnia 2010 r. powód DP GmbH w L wniósł o:

- nakazanie pozwanej B.S. zaniechania naruszania prawa powoda do wzorów wspólnotowych zarejestrowanych w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego pod numerami 000631783-0002 i 001651860-0002 przez oferowanie, wprowadzanie do obrotu, importowanie i reklamowanie tunerów satelitarnych naśladowujących te wzory;
- nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa powoda do wspólnotowego znaku towarowego DREAM BOX nr 002768794 poprzez wykorzystywanie oznaczenia DREAM BOX do reklamowania tunerów satelitarnych, a także części do tunerów satelitarnych
- nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa powoda do wspólnotowego znaku towarowego DREAM MULTIMEDIA nr 002769909 poprzez oferowanie, wprowadzanie do obrotu, importowanie i reklamowanie tunerów satelitarnych opatrzonych oznaczeniami DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MICROMEDIA
- nakazanie pozwanej zniszczenia na jej koszt znajdujących się w jej posiadaniu lub posiadaniu Urzędu Celnego III „Port Lotniczy” w Warszawie a sprowadzanych przez pozwaną tunerów satelitarnych naśladowujących wspólnotowy wzór nr 631783-0002 lub wspólnotowy wzór nr 1651860-002 lub opatrzonych oznaczeniem DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MIKROMEDIA, w szczególności zniszczenia:
  - 100 sztuk tunerów satelitarnych z modułem dostępu do Internetu DM – 500 sprowadzonych przez pozwaną, które znajdują się w Urzędzie Celnym III „Port Lotniczy” w Warszawie Oddział Celny Towarowy III, w związku z ich zatrzymaniem przez powyższy urząd w dniu 26 stycznia 2010 r. (sygn. 443040/002475)
  - 199 sztuk tunerów satelitarnych z modułem dostępu do Internetu DM – 500 sprowadzonych przez pozwaną, które znajdują się w Urzędzie Celnym III „Port Lotniczy” w Warszawie Oddział Celny Towarowy III, w związku z ich zatrzymaniem przez powyższy urząd w dniu 5 lutego 2010 r. (sygn. MRN 10PL443040114AB5EO)
  - 21 sztuk tunerów satelitarnych z modułem dostępu do Internetu DM – 800 sprowadzonych przez pozwaną, które znajdują się w Urzędzie Celnym III „Port Lotniczy” w Warszawie Oddział Celny Towarowy III, w związku z ich zatrzymaniem przez powyższy urząd w dniu 5 lutego 2010 r. (sygn. MRN 10PL443040114AB5EO)

- nakazanie pozwanej zaniechania umieszczania na stronie internetowej pod adresem www.v.pl oraz w trakcie prowadzonych przez nią aukcji za pośrednictwem portalu allegro.pl wizerunku tunerów satelitarnych naśladujących wzory wspólnotowe nr 000631783-0002 lub nr 001651860-0002, albo opatrzonych oznaczeniami DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MICROMEDIA,
- nakazanie pozwanej wydania powodowi bezpodstawnie uzyskanych korzyści z tytułu wprowadzania do obrotu tunerów satelitarnych naśladujących wzory wspólnotowe nr 000631783-0002 lub nr 001651860-0002, lub opatrzonych oznaczeniami DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MICROMEDIA,
- zobowiązanie pozwanej do podania do publicznej wiadomości informacji o orzeczeniu uwzględniającym roszczenia poprzez opublikowanie, na koszt pozwanej, w miesięczniku SAT Kurier (ul. Anieli Krzywoń 14, 31-464 Kraków) , na pierwszej stronie, na której mogą być umieszczane ogłoszenia, informacji nie mniejszej niż ½ strony, przedstawionej czcionką Arial, o wielkości nie mniejszej niż 20 punktów, dwukrotnie pogrubionej w kolorze czarnym na białym tle, o następującej treści:
„Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych w Warszawie zakazał B.S. – prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą V. P. z siedzibą w Warszawie naruszeń wspólnotowych wzorów przemysłowych i wspólnotowych znaków towarowych będących własnością DP GmbH, poprzez oferowanie, reklamowanie, w tym także w Internecie, importowanie i wprowadzanie do obrotu tunerów satelitarnych naśladujących wspólnotowy wzór nr 000631783-0002 lub wspólnotowy wzór nr 001651860-0002, lub opatrzonych oznaczeniami DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MICROMEDIA”, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie, a w razie niewykonania przez pozwaną orzeczenia sądu w tym zakresie powód wniósł o upoważnienie go do opublikowania ogłoszenia o wskazanej wyżej treści na koszt pozwanej.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwana, prowadząc działalność gospodarczą pod firmą VP, wprowadza do obrotu, w ramach jej sklepu firmowego oraz sklepu internetowego prowadzonego za pośrednictwem portalu aukcyjnego allegro.pl, tunery satelitarne, wykorzystujące wspólnotowe znaki towarowe i wzory przemysłowe, stanowiące wyłączne prawa powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzuty:

- braku legitymacji czynnej powoda w zakresie prawa do znaku towarowego Dream Box DM 500 gdyż podmiotem korzystającym z ochrony prawnej w tym zakresie jest Dohr, Gernot

- w zakresie zatrzymanych przez Urząd Celny 100 sztuk tunerów cyfrowych jako zamienników do Dream Box, że miały być one sprzedawane z tzw. panelem oczkowym tzn. bez widocznej linii srebrnej poprzecznej
- że sprzedawane na stronach internetowych przez S.S. urządzenia nigdy nie były sprzedawane ze znakiem Dream Box ani Dream Multimedia tylko wyłącznie jako zamiennik, bez żadnych oznaczeń lub Dream Micromedia i różniły się one znacząco, przede wszystkim zamontowanym procesorem, oprogramowaniem, całym osprzętem jak i wszystkimi cechami zewnętrznymi obudowy, panelu oraz opakowań
- urządzenia oferowane przez pozwaną posiadały całkowicie inny osprzęt jak i cechy zewnętrzne – obudowy, panelu i opakowania.

Na rozprawie 29 listopada 2010 r. powód sprecyzował powództwo w zakresie żądania wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, wskazując iż domaga się wydania przez pozwaną nienależnie uzyskanych korzyści w kwocie 196 201 zł.

Wyrokiem z 6 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł, iż:

1. zakazuje pozwanej naruszania prawa DP GmbH w L do wzorów wspólnotowych zarejestrowanych w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego pod numerami 000631783-0002 i 001651860-0002 przez oferowanie, wprowadzanie do obrotu, importowanie i reklamowanie tunerów satelitarnych naśladujących te wzory;
2. zakazuje pozwanej naruszania prawa powoda do wspólnotowego znaku towarowego DREAM BOX nr 002768794 przez wykorzystywanie oznaczenia DREAM BOX do reklamowania tunerów satelitarnych, a także części do tunerów satelitarnych;
3. zakazuje pozwanej naruszania prawa powoda do wspólnotowego znaku towarowego DREAM MULTIMEDIA nr 002769909 przez oferowanie, wprowadzanie do obrotu, importowanie i reklamowanie tunerów satelitarnych opatrzonych oznaczeniami DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MICROMEDIA;
4. zakazuje pozwanej umieszczania na stronie internetowej pod adresem www.v.pl oraz w trakcie prowadzonych przez nią aukcji za pośrednictwem portalu allegro.pl wizerunku tunerów satelitarnych naśladujących wzory wspólnotowe nr 000631783-0002 lub nr 001651860-0002, albo opatrzonych oznaczeniami DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MICROMEDIA,
5. nakazuje pozwanej wydanie powodowi bezpodstawnie uzyskanych korzyści w kwocie 196.201 złotych;

6. oddała powództwo w zakresie żądania podania informacji o orzeczeniu do publicznej wiadomości;
7. umarza postępowanie w zakresie żądania nakazanie pozwanej zniszczenia tunerów satelitarnych;
8. opłatę ostateczną ustala na kwotę 1.000 (tysiąc) złotych i uznaje za pobraną w całości od powoda;
9. nakazuje pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie – kwoty 9.811 (dziewięć tysięcy osiemset jedenaście) złotych, tytułem nieuiszczonej przez powoda opłaty stosunkowej;
10. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.177 (cztery tysiące sto siedemdziesiąt siedem) złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na skutek apelacji pozwanej, zaskarżającej wyrok sądu pierwszej instancji w całości, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 15 czerwca 2012 r. sygn. akt I ACa 255/11 uchylił zaskarżony wyrok w punktach: 5, 9 i 10, znosząc postępowanie w zakresie roszczenia o zapłatę kwoty 196 201 zł poczynszy od rozprawy w dniu 29 listopada 2010 r. i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny oddalił apelację. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny wskazał, iż niedopuszczalnym było sformułowanie roszczenia o wydanie korzyści po raz pierwszy w formie ustnej i dopiero na rozprawie bezpośrednio poprzedzającej wyrokowanie, bez umożliwienia stronie przeciwnej odniesienia się do roszczenia, choćby w minimalnym, trzydniowym terminie przewidzianym na zawiadomienie o posiedzeniu. Zgodnie ze wskazaniem Sądu Apelacyjnego, przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy był obowiązany nadać prawidłowy bieg żądaniu wydania korzyści. W zakresie stosowania prawa materialnego Sąd Apelacyjny wskazał, że stanowisko przyjęte przez sąd pierwszej instancji w zakresie rozumienia bezpodstawnie uzyskanych korzyści nie jest jedynym możliwym do przyjęcia, gdyż można bronić też poglądu, że przez uzyskane korzyści, które mają być wydane, należy rozumieć przychody pomniejszone o wydatki rzeczowe, osobowe i podatkowe związane bezpośrednio lub pośrednio z przychodami, które uzyskał pozwany w związku z naruszeniem prawa autorskiego.

W piśmie procesowym, złożonym 9 sierpnia 2012 r., powód wskazał, iż domaga się wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści w wysokości 196 201 zł, na które składa się

kwota 157 811 zł, odpowiadająca wpływom powódki ze sprzedaży za pośrednictwem serwisu allegro.pl produktów zawierających w swojej nazwie określenia: DM 500, DM 500S lub DM 500s, pomniejszonych o 22% VAT oraz kwota 38 390 zł, odpowiadająca wpływom uzyskanym przez powódkę ze sprzedaży tunerów zatrzymanych 26 stycznia i 5 lutego 2010 r. przez Urząd Celny III „Port Lotniczy” w Warszawie, przy założeniu że 320 sztuk tunerów zostało zbytych po cenach hurtowych, odpowiadających połowie ceny detalicznej, ustalonej na podstawie aukcji internetowych z 17 i 18 marca oraz 5 kwietnia 2010 r. tj. 349 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na podstawie dokumentacji źródłowej i księgowej firmy VP biegły sądowy ustalił, że w okresie od 7 kwietnia 2007 r. do 7 kwietnia 2010 r. wysokość bezpodstawnie uzyskanych przez pozwaną korzyści z tytułu wprowadzenia do obrotu tunerów satelitarnych naśladujących wspólnotowy wzór nr 631783-0002 lub wspólnotowy wzór nr 1651860-0002 lub opatrzonych oznaczeniem DREAM MULTIMEDIA lub DREEM MICROMEDIA wyniosła:

- 158 682,31 zł jako przychód netto
- 157 584,86 zł jako dochód ze sprzedaży.

/opinia biegłego z załącznikami k. 1041-1096; ustne wyjaśnienia biegłego k. 1126-1127/

W sierpniu 2010 r. pozwana zbyła 299 sztuk satelitarnych tunerów cyfrowych z modulem dostępu do Internetu DM – 500 oraz 21 sztuk satelitarnych tunerów cyfrowych z modulem dostępu do Internetu DM – 800, zatrzymanych 26 stycznia i 5 lutego 2010 r. przez Urząd Celny III „Port Lotniczy” w Warszawie, a zwolnionych spod zatrzymania w maju 2010 r., wobec braku powiadomienia urzędu celnego w terminie określonym w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 o wszczęciu postępowania mającego ustalić czy nastąpiło naruszenie prawa własności intelektualnej.

/okoliczność niesporna – pismo procesowe pełnomocnika pozwanej z 9.08.2010 r. k. 402-405 z załącznikami k.409-418/

2 sierpnia 2010 r. pozwana wystawiła firmie SC w Londynie fakturę za sprzedaż 320 sztuk płyt elektronicznych Blackbox Linux za łączną kwotę 6 398,66 zł brutto (w cenie po 16,39 zł netto za sztukę + 22% VAT)

/faktura k. 902/

Z zestawienia transakcji z konta w serwisie Allegro, którego użytkownikiem jest pozwana od 7 grudnia 2009 r., wynika że wcześniej, w okresie od grudnia 2009 r. do kwietnia 2010 r., pozwana dokonywała sprzedaży satelitarnych tunerów cyfrowych z modulem dostępu do Internetu DM – 500 za cenę 349 zł.

/pismo QXL Poland sp. z o.o. z 17.06.2010 r. k.338-347/

Sąd zważył, co następuje.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych w art. 89 ust. 1 lit. c oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego wzoru towarowego w art. 102 ust. 2 wskazują prawo krajowe jako właściwe w kwestiach dotyczących dochodzenia roszczeń z tytułu naruszenia praw do znaków wspólnotowych i wzorów wspólnotowych, nieuregulowanych w tych rozporządzeniach. W myśl art. 269 ust. 1 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, osoba, której prawo ochronne na znak towarowy zostało naruszone, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od osoby, która naruszyła to prawo m.in. wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści. Analogiczne roszczenie służy właścicielowi wzoru wspólnotowego na podstawie art. 287 ust. 1 w zw. z art. 292 ust. 1 Prawa własności przemysłowej w przypadku naruszenia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 24 października 2007 r. IV CSK 203/07 (OSN 2009/1 poz. 13) do dochodzenia roszczenia o zwrot bezpodstawnie uzyskanych korzyści na podstawie art. 296 ust. 1 Prawa własności przemysłowej może mieć zastosowanie w drodze analogii art. 322 k.p.c., przy czym bezpodstawne uzyskanie korzyści, o których mowa w powołanym wyżej art. 296 ust. 1 nie stanowi bezpodstawnego wzbogacenia w rozumieniu art. 405 i nast. k.c. Korzyścią podlegającą zwrotowi na podstawie art. 296 ust. 1 i art. 287 ust. 1 Prawa własności przemysłowej jest zysk pochodzący z używania cudzego prawa, pozostający w normalnym związku przyczynowym z naruszeniem. Z obowiązku wydania korzyści nie zwalnia brak winy po stronie naruszydiciela. Zgodnie z art. 322 k.p.c., jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

W niniejszej sprawie fakt naruszenia praw powoda do znaków wspólnotowych i wzorów wspólnotowych został już przesądzony wydanym w niniejszej sprawie prawomocnym wyrokiem z 6 grudnia 2010 r., wobec czego sąd pominął zgłaszane przez pozwaną przy ponownym rozpoznaniu sprawy wnioski dowodowe, zmierzające do wykazania braku naruszenia przez nią praw powoda, jako niedopuszczalne. Stosownie bowiem do treści art. 365 § 1 k.p.c. sąd jest związany treścią prawomocnego wyroku i kwestia nim uregulowana nie może być przedmiotem ponownego badania w późniejszym postępowaniu.

W toku postępowania biegły sądowy ustalił na podstawie dokumentów dostarczonych przez pozwaną wysokość zysku uzyskanego przez nią z tytułu sprzedaży przedmiotów naruszających prawa wyłączne powoda w okresie od 7 kwietnia 2007 r. do 7 kwietnia 2010 r. Opinia biegłego w ocenie sądu została sporządzona w sposób rzetelny, fachowy i zawiera logiczne uzasadnienie, wobec czego brak podstaw do jej podważenia. Podnoszone przez stronę pozwaną zarzuty, iż opinia jest nierzetelna z powodu oparcia jej na niewystarczającej dokumentacji pozwanej, są nieskuteczne albowiem ewentualne braki w dostarczonej biegłemu dokumentacji obciążają wyłącznie pozwaną. W toku postępowania pozwana dwukrotnie była zobowiązana przez sąd do dostarczenia wyczerpującej dokumentacji, niezbędnej do ustalenia wysokości bezpodstawnie uzyskanych korzyści – najpierw postanowieniem z 9 sierpnia 2010 r., którym pozwana została zobowiązana do udzielenia informacji oraz przedstawienia dokumentacji na podstawie art. 286¹ ust. 1 pkt 1 i 2 Prawa własności przemysłowej i którego to postanowienia pozwana w ogóle nie wykonała. Po raz kolejny pozwana została zobowiązana do przestawienia dokumentacji postanowieniem wydanym na rozprawie 30 stycznia 2013 r., w którym zobowiązano ją do udostępnienia biegłemu całości dokumentacji księgowo-finansowej za lata 2007 – 2010, pod rygorem skutków z art. 233 § 2 k.p.c. W wykonaniu tego postanowienia pozwana nie przedstawiła biegłemu całości dokumentacji tylko wybiórczo część dokumentów, na podstawie których biegły sporządził opinię. Zgodnie z art. 3 k.p.c. na obu stronach postępowania spoczywa obowiązek przedstawiania w pełnym zakresie stanu faktycznego sprawy oraz dowodów. Zaniechanie obowiązku dawania wyjaśnień zgodnie z prawdą oraz stawianie przeszkód w przeprowadzeniu dowodów może narazić stronę na dokonanie niekorzystnych dla niej ustaleń, stosownie do art. 233 § 2 k.p.c. Z wykazania, że rzeczywista korzyść była mniejsza niż ustalony przez biegłego zysk netto, korzystne skutki wynikały dla pozwanej, zatem to na niej, zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c., spoczywał ciężar udowodnienia tej okoliczności. Pozwana, po zapoznaniu się z niekorzystną dla niej opinią biegłego, nie przedstawiła nowych dowodów, które podważyłyby tę opinię, jak również nie wniosła o przeprowadzenie dowodu z

kolejnej opinii, sporządzonej przez innego biegłego. Wobec powyższego w ocenie sądu brak jest podstaw do zakwestionowania ustaleń opinii biegłej Teresy Warszawskiej. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanej oraz świadka Seweryna Szopy – męża pozwanej, iż w rzeczywistości to świadek, a nie pozwana, dokonywał sprzedaży zakwestionowanych tunerów satelitarnych za pośrednictwem serwisu Allegro, albowiem to pozwana była użytkownikiem konta, za pośrednictwem którego dokonywano sprzedaży i jako miejsce zapłaty wskazano w serwisie jej rachunek bankowy. Na fakt dokonywania obrotu przez pozwaną zakwestionowanymi tunerami satelitarnymi wskazuje również fakt, że towary tego typu, zatrzymane przez urząd celny w dniach 26.01.2010 r. i 5.02.2010 r. w łącznej ilości 320 sztuk, zostały sprowadzone na zamówienie pozwanej. Sąd uznał również za niewiarygodny przedstawiony przez pozwaną dowód na okoliczność wysokości korzyści uzyskanych przez pozwaną ze sprzedaży 320 sztuk tunerów satelitarnych, zwolnionych przez urząd celny z zatrzymania w maju 2010 r., w postaci wystawionej przez pozwaną faktury z 2 sierpnia 2010 r. na kwotę 6 398,66 zł. Dokument ten został wystawiony jednostronnie przez pozwaną i brak jakiegokolwiek potwierdzenia zawarcia wskazanej w nim transakcji przez drugą stronę umowy sprzedaży. Wiarygodność tego dokumentu podważa również fakt, że nazwa towarów będących przedmiotem sprzedaży stwierdzonej fakturą jest różna od nazwy towarów zwolnionych w maju 2010 r. przez urząd celny oraz okoliczność, że płatność została określona w walucie polskiej, pomimo iż sprzedaż miała nastąpić za granicę. Wskazana w fakturze cena 16,39 zł netto za sztukę jest przy tym znacznie niższa od ceny, za którą pozwana wcześniej sprzedawała tego typu towary za pośrednictwem serwisu Allegro tj. 349 zł za sztukę. Wobec powyższego sąd, na podstawie art. 322 k.p.c. uznał, że ściśle udowodnienie wysokości korzyści uzyskanych przez pozwaną ze sprzedaży 320 sztuk tunerów satelitarnych w sierpniu 2010 r. jest nader utrudnione i mając na uwadze okoliczności sprawy, a mianowicie przeszkody stawiane przez pozwaną w przeprowadzeniu postępowania dowodowego oraz wykazaną przez powoda kwotę, za którą kilka miesięcy wcześniej pozwana sprzedawała tego typu tunery za pośrednictwem serwisu Allegro, sąd zasądził w wyroku z tego tytułu sumę odpowiadającą wyliczeniom powoda, w których powód przyjął iż sprzedaż przez pozwaną nastąpiła po cenie hurtowej, odpowiadającej połowie ceny za którą pozwana sprzedawała tunery za pośrednictwem serwisu Allegro. Reasumując, na zasądzoną w wyroku kwotę składają się: uzyskany przez pozwaną dochód ze sprzedaży tunerów w okresie od 7 kwietnia 2007 r. do 7 kwietnia 2010 r. w wysokości ustalonej przez biegłego oraz cena sprzedaży przez pozwaną 320 tunerów w sierpniu 2010 r.,

ustalona w trybie art. 322 k.p.c. na podstawie wyliczeń powoda i cen transakcyjnych wykazanych w piśmie Q P sp. z o.o. z 17.06.2010 r.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwaną, jako przegrywającą sprawę, albowiem powództwo zostało oddalone tylko co nieznacznej części. Na koszty postępowania składają się: uiszczona opłata od pozwu 1 000 zł, opłaty od wniosków o zabezpieczenie łącznie 500 zł, koszty opinii biegłego 8 028,72 zł , koszty zastępstwa procesowego przed sądem pierwszej instancji 840 zł, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym 420 zł, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym 630 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.

Na podstawie art. 130³ § 2 k.p.c. sąd obciążył również pozwaną kosztami opłaty od pozwu w części nieuiszczonej przez powoda po sprecyzowaniu powództwa.

SSO Jadwiga Smołucha